

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.991 van 3 september 2002
in de zaak A. 54.417/XII-3419.**

In zake : Jozef DE WINTER,
wonende te Sint-Pauwels,
Warme Nauwstraat 23

tegen :

1. de STAD SINT-NIKLAAS,
2. het VLAAMSE GEWEST.

DE RAAD VAN STATE, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Jozef De Winter op 8 november 1993 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing van de Vlaamse Minister van Openbare werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden dd. 08 september 1993 [...] houdende goedkeuring van het besluit van de gemeenteraad van de stad Sint-Niklaas dd. 25 juni 1993 waarbij aan verzoeker een tuchtsanctie van een terugzetting in graad wordt opgelegd evenals van de eigenlijke gemeenteraadsbeslissing van 25 juni 1993 [...] houdende bepaling van de eerder aangehaalde tuchtsanctie”;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur J. Lust;

Gelet op de beschikking van 6 maart 1997 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories van verzoeker en van de eerste verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 22 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 mei 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. De Somere;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is in dienst van de stad Sint-Niklaas als brigadier-tuinier.

Op 3 maart 1993 stelt de stadssecretaris, naar aanleiding van feiten van 25 februari 1993, een tuchtverslag op lastens verzoeker wegens werkverzuim, het uitvoeren van werkzaamheden voor persoonlijke doeleinden tijdens de diensturen, nalatigheid en werkweigering. Er wordt voorgesteld hem een “ernstige” tuchtmaatregel op te leggen gelet onder meer op verzoekers “voortdurende laakbare houding”, in welk verband “dient verwezen te worden naar de gemeenteraadsbeslissing van 26 juni 1992 waarbij hem, bij wijze van tuchtmaatregel, een schorsing van 3 maanden werd opgelegd, wegens o.m. werkweigering en het uitvoeren van werkzaamheden van privé-aard tijdens de diensturen”.

Met brief van dezelfde dag wordt verzoeker opgeroepen om over de vier voormelde feiten door het college van burgemeester en schepenen te worden gehoord. Het verhoor heeft plaats op 22 maart 1993.

Het college beslist op 5 april 1993 het tuchtdossier aan de gemeenteraad voor te leggen.

1.2. Opgeroepen bij schrijven van 26 mei 1993 verschijnt verzoeker op 25 juni 1993 voor de gemeenteraad.

Dezelfde dag besluit de gemeenteraad verzoeker bij wijze van tuchtmaatregel met ingang van 1 juli 1993 terug te plaatsen in de lagere graad van tuinier (bijzonder geschoolde).

In die beslissing wordt onder meer overwogen wat volgt :

“Overwegende dat ten laste van de heer Jozef DE WINTER, brigadier-tuinier een tuchtdossier werd aangelegd, waarbij hem volgende feiten, daterend van 25 februari 1993, ten laste werden gelegd :

- werkverzuim
 - uitvoeren van werkzaamheden voor persoonlijke doeleinden, tijdens de diensturen
 - nalatigheid
 - werkweigering;
- [...]

Overwegende dat verantwoordelijkheid dragen, de taken verdelen en de dienst optimaal laten functioneren -in het geval van de heer DE WINTER met betrekking tot het groenonderhoud van de begraafplaats- inherent is aan de functie van brigadier; dat uit het dossier duidelijk blijkt dat de heer DE WINTER nagenoeg niet aan dit profiel beantwoordt;

Overwegende dat de ten laste gelegde feiten werkverzuim, nalatigheid en werkweigering als bewezen moeten worden beschouwd;

Overwegende dat, met het oog op de goede functionering van de stadsdiensten en in functie van een optimaal werkklimaat en een goede verstandhouding onder de personeelsleden, het bestuur zich verplicht ziet passende maatregelen te nemen;

Overwegende dat de voorbeeldsfunctie van de heer DE WINTER als brigadier, zijn algemene staat van dienen, zijn tuchtrechterlijk verleden en zijn voortdurende laakbare houding als bezwarende elementen moeten worden genomen bij het bepalen van een strafmaat;

Overwegende dat de ernst van de feiten en hogervermelde bezwarende elementen een ernstige tuchtstraf rechtvaardigen;

Gelet op de wet van 24 mei 1991 tot wijziging van de nieuwe gemeentewet wat de tuchtregeling betreft;

Gelet inzonderheid op art. 309 met betrekking tot de doorhaling van de tuchtstraffen;

Gelet op het decreet van 24 juli 1991 houdende regeling, voor het Vlaamse Gewest, van het administratief toezicht op de handelingen betreffende tucht- en sommige ordemaatregelen genomen ten opzichte van het gemeentepersoneel bedoeld in de nieuwe gemeentewet;

[...]”.

1.3. Tegen de tuchtstraf stelt verzoeker met beroepsschrift van 14 juli 1993 beroep in bij de Vlaamse regering.

De tuchtstraf wordt bij besluit van 8 september 1993 goedgekeurd. Een afschrift van de goedkeuringsbeslissing wordt verzoeker betekend met brief van 9 september 1993.

1.4. Het voorliggende beroep wordt op 8 november 1993 ingediend;

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1. Overwegende dat verzoeker in een vijfde middel betoogt dat met betrekking tot de strafmaat de eerste verwerende partij stelt dat niet alleen de ernst van de feiten er toe bewogen heeft de terugzetting in graad als sanctie op te leggen, maar de gehele staat van dienen van de betrokkene, dat zulks niet te verantwoorden is daar verzoeker reeds voor eerder gepleegde maar ook betwiste feiten een sanctie werd opgelegd en daarbij nog komt dat deze sanctie betwist wordt voor de Raad van State in de zaak gekend onder nr. A. 49.003/XII-3417;

2.2. Overwegende dat de eerste verwerende partij tegenwerpt dat, gelet op de ernst van de feiten, de voorbeeldfunctie van verzoeker, zijn algemene staat van dienen en zijn voortdurend laakbare houding, de opgelegde tuchtstraf de meest gepaste was; dat de tweede verwerende partij die mening deelt en aanvoert dat de opgelegde sanctie “wellicht de enige sanctie [is] die in het geval van verzoeker aangewezen is”;

2.3. Overwegende dat uit de bestreden gemeenteraadsbeslissing blijkt, dat een “ernstige tuchtstraf” lastens verzoeker gerechtvaardigd werd geacht, mede op grond van de “bezwarende elementen”; dat als zodanig bij het bepalen van de strafmaat in aanmerking werden genomen, onder meer verzoekers “algemene staat van dienen, zijn tuchtrechtelijk verleden en zijn voortdurende laakbare houding”; dat, zoals uit het verslag van 3 maart 1993 van de stadssecretaris en van het overzicht van 3 maart 1993 van verzoekers loopbaan en staat van dienen kan worden opgemaakt, zulks overwegend refereert aan de tuchtschorsing van drie maanden die aan verzoeker werd opgelegd bij de voornoemde gemeenteraadsbeslissing van 26 juni 1992; dat met andere woorden deze tuchtstraf mee de zwaarte heeft bepaald van de straf die met het voorliggende beroep wordt bestreden; dat echter verzoeker ook tegen de eerste sanctie een annulatieberoep heeft ingesteld (gekend onder nr. A.49.003/XII-3417) dat gegrond werd bevonden bij arrest nr. 109.990 van de Raad van State van 3 september 2002; dat uit die nietigverklaring van de tuchtrechtelijke schorsing van 26 juni 1992 volgt dat de aangevochten terugzetting in graad mede berust op een onbestaand en dus rechtens niet aanvaardbaar motief; dat het daarbij niet relevant is dat het beroep bij de Raad van State niet schorsend werkt, in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij tegenwerpt in haar laatste memorie; dat hetgeen voorafgaat tot nietigverklaring van de gemeenteraadsbeslissing van 25 juni 1993 dient te leiden, alsmede van het besluit van 8 september 1993 dat de daarin opgelegde tuchtstraf goedkeurde en daardoor zelf is gevitieerd met het voormelde motiveringsgebrek; dat het middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de beslissing van de gemeenteraad van de stad Sint-Niklaas van 25 juni 1993 waarbij aan Jozef De Winter de tuchtsanctie van de terugzetting in graad wordt opgelegd en het besluit van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden van 8 september 1993 waarin deze beslissing wordt goedgekeurd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 99,16 euro, komen ten laste van de eerste en tweede verwerende partij, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie september 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.